

Ο ελληνισμός της Χιμάρας εκπέμπει SOS

Γράφει ο: Δημήτριος Περδίκης

Πριν λίγες μέρες ο Αλβανός πρωθυπουργός Έντι Ράμα επισκέφθηκε στη Χιμάρα τον τεράστιο σκαμμένο χώρο, στα Σπήλια, που είναι το οικονομικό και εμπορικό κέντρο της πόλης, στην παραλία. Εδώ υλοποιούνται τα σχέδιά του για τη δημιουργία της «νέας ταυτότητας της Χιμάρας», όπως χαρακτηριστικά δήλωσε. Μαζί του ήσαν και οι στενοί του συνεργάτες, ο μεγαλοεπιχειρηματίας και βουλευτής του Σοσιαλιστικού Κόμματος Αλβανίας Κώτσο Κοκδήμα και ο πρόσφατα παντιοτρόπως επανεκλεγείς δήμαρχος Χιμάρας Γκέργκη Γκόρο, Αλβανός, όπως ο ίδιος προσδιορίζεται στην Αλβανία ή Γιώργος Γκόρος του Σωκράτη και της Σεμινέ, Έλληνας, όπως δήλωσε, όταν έλαβε την ελληνική ιθαγένεια από την Ελληνική Πολιτεία...

Οι ανωτέρω τρεις ονειρεύτηκαν την παραλία της Χιμάρας σαν αμφιθέατρο, όπου η ξηρά θα αγγίζει τη θάλασσα και η θάλασσα θα αγγίζει τον επισκέπτη, ιδιαίτερα στις περιπτώσεις τρικυμίας.

Ο παράλιος δρόμος, στα Σπήλια, είχε όλη την εμπορική, οικονομική και τουριστική δραστηριότητα. Τώρα όλα είναι σκαμμένα, τουρίστες δεν πατάνε, οι καταστηματάρχες κλαίνε τη μοίρα τους και τα αυτοκίνητα δεν μπορούν να περάσουν. Οι επιχειρήσεις αυτές, όλες Ελλήνων, αναρωτιούνται πόσο μπορούν να αντέξουν με αυτό το έργο που ξεκίνησε. Με πολλά ερωτηματικά για τους λόγους της υλοποίησής του αλλά και τον χρόνο της ολοκλήρωσής του.

Παράλληλα ο δήμος της Χιμάρας εξέδωσε μία απόφαση με την οποία καλούνται όλοι οι ιδιοκτήτες ακινήτων στο κέντρο της πόλης, του οποίου τα όρια ορίζονται πάνω σε δορυφορική αποτύπωση, να προσκομίσουν άμεσα τους τίτλους που έχουν στον δήμο. Επιπλέον προκήρυξε διεθνή διαγωνισμό για την εκδήλωση ενδιαφέροντος αναδόχου μελέτης για την «ανακατασκευή και την αρχιτεκτονική αποκατάσταση των υπαρχόντων κτιρίων».

Η κλήση για προσκόμιση τίτλων έχει βάλει σε πολλές σκέψεις τους Χιμαριώτες. Το παραθαλάσσιο κτήμα στη θέση Λάμανα η οικογένεια Κυρίτση το επανάκτησε το 1999 με τον νόμο περί επιστροφής περιουσιών (επί κομμουνισμού όλα είχαν περιέλθει στο κράτος). Όμως το είχαν βάλει στο μάτι, γιατί είναι ένα εξαιρετικό τουριστικό φιλέτο. Ανακριτής στην Αυλώνα κάλεσε τον τότε δήμαρχο Χιμάρας Ανέστη Δημογιάννη να δηλώσει πως η υπογραφή του στους τίτλους είναι πλαστή. Ο δήμαρχος αρνήθηκε και δήλωσε πως τα έγγραφα είναι γνήσια και πως η οικογένεια αυτή είναι οι νόμιμοι ιδιοκτήτες. Παρόλα αυτά ο εισαγγελέας κήρυξε τόσο την οικογένεια Κυρίτση όσο και τον τέως δήμαρχο ενόχους για πλαστογραφία! Σε μια παρόμοια υπόθεση ο εισαγγελέας Αυλώνας άσκησε επίσης δίωξη για πλαστογραφία εναντίον του Τιμόθεου Δημολέα για κτήμα 128 στρεμμάτων που του επεστράφη από την Εθνική Επιτροπή Επιστροφής Περιουσιών. Εντύπωση προκαλεί πως αυτές και άλλες παρόμοιες διώξεις και αποφάσεις ουσιαστικά τείνουν να μετατρέψουν την ιδιωτική περιουσία σε κρατική.

Είναι χρήσιμο να αναφέρουμε για την καλύτερη κατανόηση του θέματος πως νόμος του αλβανικού κράτους επιτρέπει στην κυβέρνηση, με την σύμφωνη γνώμη του δημάρχου, να

παραχωρεί σε ιδιώτες κρατικές εκτάσεις για επενδύσεις με τίμημα ένα ευρώ το τετραγωνικό μέτρο. Ακόμα άξιες να παρατεθούν εδώ είναι δηλώσεις του Αλβανού πρωθυπουργού πριν ένα περίπου χρόνο στην αλβανική βουλή πως «συνέχεια έχουμε προβλήματα με τη Χιμάρα και με το σχέδιο «Νέα Χιμάρα» που καταρτίσαμε θα τελειώσουμε μια για πάντα με το πρόβλημα αυτό».

Το σχέδιο «Νέα Χιμάρα» θέλει να αλβανοποιήσει τη Χιμάρα, έχει όμως και τη μυρωδιά του χρήματος. Με απόφαση της Εθνικής Επιτροπής Πολεοδομίας Αρ.7 της 7^{ης} Μαρτίου 2014 και με την υπογραφή του ίδιου του πρωθυπουργού Έντι Ράμα έχει εγκριθεί άδεια οικοδόμησης τουριστικού χωριού σε κτήμα με έκταση 19.100 τ.μ., στην εταιρεία EUROCOL Shpk. Η εταιρεία αυτή ανήκει στον Παντελή Τσαραπούλη, ο οποίος είναι ο εργολάβος που έχτισε την καινούργια βίλα του πρωθυπουργού Έντι Ράμα, στην οποία ήδη διαμένει, και είναι η εταιρεία που παίρνει τις μεγαλύτερες αναθέσεις από την κυβέρνηση Ράμα. Η άδεια εγκρίθηκε για την έκταση των 19.100 τ.μ. και περιλαμβάνει και τον αιγιαλό, την παραλία Δραλέος. Η έκταση αυτή ανήκει στις οικογένειες Μπούα και Μάρκου από το κοντινό χωριό Δρυμάδες Χιμάρας. Όμως οι οικογένειες αυτές δεν πούλησαν την έκταση. Στα συμβόλαια πωλητές εμφανίζονται κάποιοι Αλβανοί από το Φίερι και την Μαλακάστρα!

Παρά το ότι οι πραγματικοί ιδιοκτήτες προσέφυγαν στη δικαιοσύνη και με απόφαση έθεσαν την έκταση υπό συντηρητική κατάσχεση, ο δήμος της Χιμάρας έδωσε και άδεια περίφραξης. Οι περιπτώσεις είναι πολλές και θα ήταν ίσως κουραστικό να τις μνημονεύσουμε όλες, όμως σίγουρα ξεχωριστό ενδιαφέρον παρουσιάζει η διαμάχη που ξέσπασε ανάμεσα στον νυν Αλβανό πρωθυπουργό Έντι Ράμα και στον προκάτοχό του Σαλί Μπερίσα. Μέσα από την ανταλλαγή δηλώσεων φαίνεται πως και οι δυο ασχολήθηκαν με το έργο της εθνικής αλλοίωσης του βορειοηπειρωτικού χώρου. Κατά λέξη ο Ράμα είπε: «Έχουν πάρει τα κτήματα των Χιμαραίων με πλαστογραφίες και διαφθορά, άτομα που δεν έχουν καμία σχέση ή καταγωγή με την περιοχή. Άτομα που έφερε από τις Άλπεις ο Σαλί Μπερίσα και τους έκανε ιδιοκτήτες στο Ιόνιο». Απαντώντας ο Σαλί Μπερίσα δήλωσε από το βήμα της αλβανικής βουλής: «Εγώ έχω δουλέψει με πρόγραμμα. Στους Αγίους Σαράντα έχω κατεβάσει Λιάπηδες και μόνο Λιάπηδες». Όλες οι αλβανικές κυβερνήσεις έχουν προσπαθήσει να αλλοιώσουν πληθυσμιακά τη Βόρειο Ήπειρο. Αυτοί όμως είναι οι πρώτοι που το παραδέχονται δημόσια.

Η αίσθηση πως δεν μπορούν να έχουν συνέπειες για τις πράξεις τους από πουθενά φαίνεται ότι αποθρασύνει τον λόγο και τις πράξεις. Εξ άλλου γνωρίζουν πως οι ανθελληνικές δηλώσεις ενθουσιάζουν μεγάλο μέρος του εκλογικού σώματος. Όμως και τα ΜΜΕ συντηρούν με μεγάλη ευχαρίστηση τον αλβανικό ανθελληνισμό. Πρόσφατο παράδειγμα, το τμήμα Ελληνικής Γλώσσας, Λογοτεχνίας και Πολιτισμού του Πανεπιστημίου του

Αργυροκάστρου δημιούργησε δυο ντοκιμαντέρ, που προβλήθηκαν διαδικτυακά από τον ιστότοπο του τμήματος. Το ένα αναφερόταν στον διαχρονικό ελληνικό πολιτισμό στην Ήπειρο με αφετηρία το μαντείο της Δωδώνης. Το δεύτερο ήταν επετειακό για τα 75 χρόνια του ελληνοϊταλικού πολέμου με τίτλο «Οι ήρωες πολεμούν σαν Έλληνες». Και οι δύο ήταν εργασίες καθαρά ακαδημαϊκές με αναφορά σε πηγές και χωρίς φυσικά εθνικιστική ρητορική.

Το τμήμα και ο διευθυντής του καθηγητής Παναγιώτης Μπάρκας δέχθηκαν μεγάλη επίθεση από τα αλβανικά ΜΜΕ με επιχειρήματα πως οι εργασίες αυτές είναι... αντιαλβανικές (βλέπετε ο αλβανικός αυτρωτισμός θέλει όλη την Ήπειρο αλβανική) ή πως αναπτύσσουν τις ελληνικές βλέψεις κατά της Αλβανίας.

Η Αλβανία ήδη από το 1920, για να γίνει μέλος της Κοινωνίας των Εθνών αναγνώρισε εγγράφως την ύπαρξη Ελληνικής Εθνικής Μειονότητας και υποσχέθηκε πως θα τη σεβαστεί. Επιπλέον, για την περιοχή της Χιμάρας υποσχέθηκε πως θα σεβαστεί τα αρχαία προνόμιά της. Η Ελλάδα, λοιπόν, είναι η χώρα που έχει όχι μόνο το δικαίωμα αλλά και την υποχρέωση προστασίας της Ελληνικής Εθνικής Μειονότητας που διαβιεί ως αυτόχθον πληθυσμός σε αυτά τα εδάφη που βρίσκονται μέσα στην επικράτεια της Αλβανίας.

Οι διεθνείς συνθήκες, και ιδιαίτερα η Ευρωπαϊκή Συνθήκη προστασίας των μειονοτήτων, που την έχει υπογράψει και την έχει αποδεχθεί και η Αλβανία ορίζουν ότι: «Καμία προσπάθεια πληθυσμιακής, εδαφικής, γλωσσικής και πολιτισμικής αλλοίωσης της μειονότητας δεν είναι αποδεκτή». Η Αλβανία βέβαια δηλώνει πως στη Χιμάρα δεν υπάρχουν Έλληνες αλλά κάποιοι Αλβανοί που ξέρουν Ελληνικά. Πόσο πιστευτό όμως είναι αυτό;

Οι Χιμαριώτες βλέποντας πως διακυβεύεται η υπόστασή τους στον τόπο, όπου διαβιούν από αρχαιοτάτων χρόνων, προσπαθούν να συσπειρωθούν για να αντιμετωπίσουν την κατάσταση. Σε αυτά τα πλαίσια οι ομογενείς Χιμαριώτες που ζουν στις Ηνωμένες Πολιτείες καλούν τους απανταχού Χιμαριώτες σε μια έκτακτη Παγκόσμια Συνέλευση Χιμαριωτών που θα διεξαχθεί στις 19 - 22 Φεβρουαρίου στο Μαίριλαντ των Ηνωμένων Πολιτειών, κατά το οποίο θα εξετασθεί η κατάσταση και θα ληφθούν αποφάσεις. Οι Χιμαριώτες των Ηνωμένων Πολιτειών έχουν δημιουργήσει μία ιδιαίτερη οργάνωση και μεταξύ των μελών τους βρίσκονται ομογενείς που διαπρέπουν, κάποιοι δε έχουν φτάσει σε υψηλότερες κυβερνητικές θέσεις.

Το ζητούμενο, όμως, είναι η παρέμβαση της Ελληνικής Κυβέρνησης απευθείας ή και μέσω της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Υπάρχει η υποχρέωση αλλά και οι δυνατότητες. Ζητείται και ουσιαστική πολιτική βούληση για να μην μοιρολογήσουμε μια ακόμα χαμένη πατρίδα.

Δημοσιευμένο στο περιοδικό «Επίκαιρα» της 22^{ης} Ιανουαρίου 2016.

